

120

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 maja 1991 r.

Do klęsk społecznych dzisiejszej doby należy zjawisko przerywania ciąży, które w Polsce ma zasięg masowy. Zrodziło to w społeczeństwie groźną postawę lekceważenia dla wartości poczętego życia ludzkiego i postawę braku odpowiedzialności za własne poczynania. Stąd konieczność zmiany tego stanu rzeczy.

Przedstawione Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej próby ustawodawcze i projekt uchwały o referendum nie mogą jednak doprowadzić do celu, jakim winna być zasadnicza zmiana postaw wobec poczętego życia ludzkiego i jego ochrona. Projekty ustaw „o ochronie prawnej dziecka poczętego” i „o prawie do rodzicielstwa, ochronie poczętego życia ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży” zostały opracowane w atmosferze wielkich napięć i sporów światopoglądowych, bez dostatecznej troski o następstwa prawne. Liczne wzajemnie sprzeczne wnioski mniejszości stwarzają ryzyko uchwalenia ustawy wewnętrznie sprzecznej. W tej sytuacji końcowy wynik głosowań może zaowocować ustawą, która nie zadowoli nikogo i której skutki nie są możliwe do przewidzenia.

Uważamy, że odbudowanie szacunku do życia ludzkiego i poczucia odpowiedzialności za rodzicielstwo wymaga równoczesnego podjęcia wielokierunkowych działań, które złożą się na długofalową i rzeczywiście skuteczną politykę społeczną.

Z uwagi na powyższe Sejm postanawia nie rozpatrywać ani projektu uchwały o referendum, ani obu projektów ustaw przedstawionych Wysokiej Izbie.

Jednocześnie Sejm uznaje za konieczne:

- przygotowanie i przedłożenie Sejmowi przez Rząd planu działań, które zwiększą stopień skutecznej opieki nad matką, dzieckiem i rodziną,
- opracowanie programu oświaty seksualnej oraz przygotowania do życia w rodzinie,
- rozpatrzenie przez Komisję Konstytucyjną projektu przepisu w ustawie zasadniczej o ochronie prawnej poczętego życia ludzkiego,
- zmianę ustawy o zawodzie lekarza z 1950 r., która dopuszcza dokonywanie przerywania ciąży w gabinetach prywatnych.

Sejm stwierdza, że ustawa z dnia 27 kwietnia 1956 r. wymaga uchylecia w możliwie szybkim terminie. W tym celu zwraca się do Rządu o ustalenie możliwości prawnych uchylecia wymienionej ustawy i przedstawienia stanu pracy nad nowym kodeksem karnym w odniesieniu do sprawy przerywania ciąży.

Sejm wyraża przekonanie, że takie działania mogą rokować opanowanie klęski społecznej przerywania ciąży, wpływając skutecznie na zmianę postaw ludzkich i stwarzając równocześnie sprzyjające warunki dla odpowiedzialności za życie człowieka.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

121

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 9 maja 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu nadawania „Medalu Komisji Edukacji Narodowej” oraz ustalenia jego wzoru i sposobu noszenia.

Na podstawie art. 51 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423) zarządza się, co następuje:

§ 1. Medal Komisji Edukacji Narodowej, zwany dalej „Medalem”, będzie nadawany za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania w zakresie nauk pedagogicznych, twórczości dla dzieci i młodzieży oraz działalności dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej, a zwłaszcza:

- 1) autorom wybitnych prac pedagogicznych, wyróżniających się podręczników, skryptów i pomocy naukowych,
- 2) nauczycielom, nauczycielom akademickim, bibliotekarzom, instruktorom praktycznej nauki zawodu, innym pracownikom szkół, innych placówek oświatowo-wychowawczych, opiekuńczo-wychowawczych, szkół wyższych — za co najmniej 5-letnią wzorową działalność dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą oraz w zakresie rozwoju czytelnictwa, w szczególności wśród młodzieży szkolnej, a także wyróżniającym się organizatorom procesu dydaktycznego i pracy szkół oraz szkół wyższych,
- 3) autorom utworów literackich, popularnonaukowych, dzieł scenicznych, muzycznych, plastycznych, filmo-

wych, widowisk telewizyjnych i audycji radiowych, które wywierają szczególnie wartościowy wpływ wychowawczy na dzieci i młodzież,

- 4) działaczom społecznym, fundatorom oraz innym osobom, których działalność wydatnie przyczynia się do rozwoju oświaty i wychowania oraz szkolnictwa wyższego,
- 5) wyróżniającym się pracownikom nadzoru i doradztwa pedagogicznego.

§ 2. Medal nadaje Minister Edukacji Narodowej z własnej inicjatywy albo na wniosek:

- 1) właściwego terenowo organu rządowej administracji ogólnej (wojewody, kierownika urzędu rejonowego), specjalnej, a także organu samorządu terytorialnego,
- 2) ministra (kierownika urzędu centralnego), rektorów szkół wyższych, instytucji, organizacji społecznych lub stowarzyszeń, prowadzących statutową działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne, a także związków zawodowych.

§ 3. 1. Wniosek o nadanie Medalu powinien zawierać:

- 1) dane osobowe oraz dane o przebiegu pracy zawodowej osoby przedstawionej do wyróżnienia,

- 2) opis zasług uzasadniających nadanie Medalu,
- 3) opinię zakładu pracy, w którym pracuje osoba przedstawiona do wyróżnienia,
- 4) dane o posiadanych orderach, odznaczeniach i wyróżnieniach.

2. Wniosek o nadanie Medalu powinien być zgłoszony nie później niż do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego.

§ 4. 1. Medal Komisji Edukacji Narodowej posiada kształt krążka o średnicy 36 mm i wykonany jest z metalu koloru jasnobrązowego. Licowa strona Medalu składa się z wizerunku otwartej księgi przełożonej gałązką laurową oraz napisu w otoku „Medal Komisji Edukacji Narodowej”; na odwrotnej stronie Medalu jest umieszczony napis „Rzeczpospolita Polska”, w dolnej i górnej części napisu znajdują się liście laurowe. Medal jest zawieszony na czerwonej wstążce o szerokości 35 mm z trzema białymi paskami — dwoma po zewnętrznej stronie wstążki o szerokości 5 mm i środkowym o szerokości 2 mm.

2. Wzór Medalu zawiera załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Wzór legitymacji upoważniającej do noszenia Medalu zawiera załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 5. Medal wręcza Minister Edukacji Narodowej lub upoważniona przez niego osoba.

§ 6. 1. Medal nosi się na lewej stronie piersi, bezpośrednio po orderach i odznaczeniach państwowych.

2. Medal nosi się podczas uroczystych akademii organizowanych z okazji świąt państwowych i Dnia Edukacji Narodowej oraz w innych okolicznościach, według uznania wyróżnionego.

3. Zamiast Medalu można nosić jego miniaturę lub baretkę.

§ 7. 1. Utrata Medalu następuje wskutek prawomocnego skazania na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

2. Minister Edukacji Narodowej może osobę wyróżnioną pozbawić Medalu w razie stwierdzenia, że nadanie Medalu nastąpiło na podstawie sfałszowanych dokumentów lub gdy osoba ta stała się niegodna Medalu.

§ 8. W związku z art. 80 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) traci moc zarządzenie nr 29 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu nadawania „Medalu Komisji Edukacji Narodowej” (Monitor Polski Nr 32, poz. 278).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *R. Głębocki*

Załączniki do zarządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 maja 1991 r. (poz. 121)

Załącznik nr 1

WZÓR „MEDALU KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ”

WZÓR LEGITYMACJI MEDALU KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ
(format 2 A7)

str. 4

str. 1

	Wizerunek Medalu
--	---------------------

str. 2

str. 3

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ	<p>Nadaję Panu (Pani)</p> <p>urodzonemu(ej) dnia</p> <p>za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania</p> <p align="center">„MEDAL KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ”</p> <p align="right">m.p. MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ</p> <p>Warszawa, dnia 199... r.</p>
--	--

122

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 13 maja 1991 r.

w sprawie zakresu i form pomocy przysługującej nauczycielowi akademickiemu podejmującemu studia podyplomowe oraz inne formy kształcenia zawodowego.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu podniesienia kwalifikacji naukowych, dydaktycznych i zawodowych nauczyciele akademicy mogą być kierowani na następujące formy podyplomowego doskonalenia oraz kształcenia zawodowego:

- 1) studia podyplomowe,
- 2) kursy,
- 3) szkolenia specjalizacyjne,
- 4) staże naukowe i zawodowe,
- 5) seminaria i konferencje.

2. Skierowania, o którym mowa w ust. 1, dokonuje dziekan wydziału zatrudniającego nauczyciela akademickiego

go lub kierownik innej jednostki organizacyjnej, w ramach posiadanych środków finansowych.

§ 2. 1. Nauczycielowi akademickiemu skierowanemu na zorganizowane w systemie dziennym studium podyplomowe lub kurs przysługuje urlop szkoleniowy na czas trwania obowiązkowych zajęć, wynikających ściśle z programu nauczania.

2. Nauczycielowi akademickiemu skierowanemu na prowadzone w systemie zaocznym studium podyplomowe lub kurs przysługuje urlop szkoleniowy na czas niezbędny do wzięcia udziału w zajęciach, nie dłuższy jednak niż:

- 1) 28 dni roboczych w ciągu całego okresu trwania nauki na studium;
- 2) 20 dni roboczych w ciągu całego okresu trwania nauki na kursie.